

SISTE NYTT

Fredag, den 5. januar 1945.

Nr. 4.

2. arg.

V V

London, 4.1.1945, kl. 18.30.

VEST. 1. amerikanske armé har hatt en framgang fra 3-5 km. under sitt nye angrep på den nordlige flanke av Ardennerkilen. Angrepet ble satt inn i avsnittet ved Grand Mesnil. På den sydlige side av Ardennerne gikk tyske styrker i går til 2 harde motangrep i nærheten av Bastogne og brukte ved disse angrep flere hundre tanks. Det meldes at det er kommet store tyske forsterkninger til dette avsnitt. Ved spissen av kilen har amerikanske styrker erobret 2 landsbyer i nærheten av Rochefort. Syd for kilen og øst for Saarrequemines er tyske styrker kommet over elven Blies, og amerikanske avdelinger har trukket seg noe tilbake vest for Bitche. På et punkt, ved Gros Rodersching, har amerikanerne trukket seg 12 km. tilbake. Tyskerne står på det nærme 25 km. fra elven Meuse. I Alsace er kraftige tyske motangrep slått tilbake. nord for Colmar, og de allierte styrker er rykket endel fram.

LUFTKRIGEN. 1.100 amerikanske bombefly angrep i går mål 1 og ved Karlsruhe, Köln, Fulda, Aschaffenburg og Hansafabrikken til framstilling av syntetisk olje i nærheten Dortmund. I løpet av de siste 14 dager har allierte bombefly kastet 60.000 tonn bomber over Tyskland.

ØST. Nord-vest for Budapest er store tyske styrker gått til motangrep. Syd-øst for Komarno, som ligger 70 km. fra hovedstaden,

London, 5.1.1945, kl. 6.30.

VEST. I angrepet mot den nordlige fløy av Ardennerspranget har 1. amerikanske armé rykket fram opptil 6 km. på enkelte steder på en ca. 20 km. bred front. I den vestligste ende av spranget har de allierte likeledes trengt fram 6 km. Amerikanerne er i ferd med å gjenvinne initiativet i Bastognedistriktet. I Saardalen og i grensedistriktet mellom Alsace og Pfalz har tyskerne press ført til alliert tilbaketrekning.

LUFTKRIGEN. Britiske bombefly har angrepet

har tyskerne tatt endel steder på Donaus sørbredd. Disse tyske angrep har til hensikt å komme den innesluttede tyske garnison i Budapest til unnsetning, og tyske styrker i selve hovedstaden er fra bydelen Pest kommet over Donau til bydelen Buda. I selve Budapest har forøvrig russerne blitt tatt en rekke nye kvartaler.

I HELLAS har briterne hatt framgang i Athens sentrum og østlige utkanter og også forbedret sine stillinger i Piræus. General Plastiras har, sterkt presset av kongen, erkebiskop Damaskinos, dannet en ny gresk regjering og selv overtatt 3 departementer. Ingen representanter for EAM og andre organisasjoner er med i regjeringen hvor 5 departementer foreløpig står ubesatte.

DEN FRANSKE KRIGSMINISTER melder at den franske hær i løpet av noen måneder vil bestå av 650.000 mann fullt utdannede soldater. Her er det ikke regnet med de magisstyrker som allerede deltar i general Delattre de Tassignys 1. franske armé. Det er meningen at franske frivillige skal delta sammen med franske kologialtropper og danne et ekspedisjonskorps som skal settes inn i Østen.

ENGLAND OG FRANKRIKE har truffet avtale om å sette i gang en regelmessig skipstrafikk mellom landene fra midten av januar.

tropper og forsyningsstog i Münster. I de tre uke er 480 tyske fly skutt ned og 900 tyske flyverne drept. I 1944 har britiske fly sluppet ned over en halv million tonn bomber over Tyskland.

ØST. Tyskerne gjør desperate anstrengelser for å komme sine feller i Budapest til unnsetning. Men russerne holder stand og har gått til motangrep.

DET FJERN ØSTEN. Foruten de 25 skip i går har amerikanerne senket 10 japanske skip til i Filippinene.

NORSK IDRETT.

Ordet "sportsgal" kunne man ofte høre for i tiden. Man tenkte da på idrettsmannen som hadde ålt i beina og intet i hodet. Vi kjenner kanskje typen igjen, han som så å si levde på idrettsplassen, han som lå i trening nesten hele året og som ikke fikk tid til å tenke på det daglige arbeid. For ham var idrett livets alfa og omega. Det tenkte han på, det levde han for og det ga ham kraft og styrke.

Stort sett må man si at det var ikke så mange her i landet som dyrket idrett i en slik overdreven grad. For slike ble det daglige arbeid en adspredelse fra idretten, mens det naturligvis bør og skal være det motsatte.

Før krigen var de fleste unge menn og også mange unge kvinner medlem av en eller annen sportsklubb. Her kunne man dyrke de idrettsgrener som man interesserte seg for, og her fikk man høve til å konkurrere med idrettskameratene. Landets idrettsforeninger talte over 100.000 medlemmer, og disse foreninger ble en faktor som man i samfundet måtte regne med.

I 1920- og 30 årene var det en splittelse i norsk idrett. Etter storstreiken i 1921 dannet et flertall av de streikende et eget idrettssamband - Arbeidernes Idrettsforening. De fleste av idrettsutøverne forble imidlertid i sine gamle klubber, som var tilsluttet Norges Landsforbund for Idrett. Internasjonalt sett må man si at det var meget uheldig at norsk idrett var splittet i to leire, men rent nasjonalt hadde det mindre betydning. I begge idrettsforbund ble man lært opp til å dyrke de forskjellige idrettsgrener. Nye klubber ble stiftet, og smått om senn kom også det brede lag av befolkningen med. Masseidrett var dagens slagord.

Det var sterke krefter i gjæring for å få i stand en sammensmelting av de to idrettsforbund. Man støtte på mange vansker, men alle disse ble overvunnet. Klassekampen var ikke lenger så skjerp som før den 2. verdenskrig som i 20-årene, det var blitt større nasjonalt samhold. Samtidig var arbeidet målbevisst og inderdig for idrettens sak, og i 1940 fikk de se fruktene av sitt strev. Et nytt idrettssamband - Norges Idrettsforbund - var blitt en realitet. Til dette forbund sto alle landets sportklubber tilsluttet.

Da tyskerne hårtok landet vårt, forsto de straks at idrettsforeningene var en mektig organisasjon av norsk ungdom. Og nazistene

kunne ikke tåle at ungdommen fikk dyrke idrett fritt og uhemmet. Idretten skulle nazifiseres, koste hva det koste ville. Våre idrettsledere ble kastet fra sine stillinger og uduelige nazister - som overhode ikke hadde kjennskap til idrett - ble satt inn i deres sted.

Men den norske idrettsungdom reagerte. Den ville ikke adlyde de quislingske "administratorer", og den ville heller ikke konkurrere med de tyske overfallsmenn eller de forederske quislinger. Det ble vist en samlet front og en fast opptreden som er idrettsmennene all ære verd.

Idrettsfolkene meldte seg ut av idrettsforeningene. Det var et hardt slag for dem. Klubben hadde for dem vært litt av livet. I en årrekke hadde de arbeidd for klubbens ve og vel, dens renommé, dens anseelse og framgang. Nå meldte alle seg ut, de aktive som de passive. Den "sportsgale" viste at det var noe høyere for ham enn idretten, nemlig fedrelandet og nordmennenes kamp for frihet og uavhengighet. Og den "sportsgale" forsto at idrettsstreiken hadde en dypere mening, den var et ledd i nordmennenes kamp mot nazistene.

Idrettsstreiken var den første store seier for hjemmefronten. Visstnok satt nazistene igjen med klubbene, idrettsmaterialene og idrettsplassene, men idrettsfolkene fikk de ikke med seg. De viste at de virkelig hadde en sund åjæl i et sunt legeme, og at de ville gi avkall på det som for dem var litt av livet for å tjene folket og landet.

Idrettsfolkene følger også nå hjemmefrontens paroler. De holder seg i form, de dyrker sin idrett så langt råd er og de holder sine spesielle konkurranser skjult for nazistene. Offisielle konkurranser er helt blokkert, de er for hirdmenn og andre defekte individer.

Vi er stolte av vår idrettsungdom. Vi var stolte av våre gutter når de vant seire i utlandet og det norske flagg gikk til topps. Og vi er stolte av dem i dag. De var stolte av Norge før krigen i Norge i 1940, de ga hjemmefronten den første store seier, de er nå å finne blant de aktive i hjemmefrontarbeidet, som flygere eller soldater i de alliertes tjeneste eller som politimenn i Sverige.

De bærer flagget videre på den rette måten, i krigens som i fredens dager.